

Zajedno na putu

Brak je jedno **zajedničko putovanje** i jedan **dugotrajan proces** u kojem će trebati rasti i sazrijevati, svoju ljubav činiti zreloom i odgovornom, što zasigurno neće proći bez povremenih padova i ponovnih dizanja. Nikome ne bi trebalo biti svejedno kakav će brak imati - stoga je potrebno učiniti i poduzimati sve da bi bio dobar i usrećujući.

Nakon prvotne zaljubljenosti i romantičnog odnosa za vrijeme hodanja i još jedno vrijeme nakon ulaska u brak, pojavljuju se **prve poteškoće i prvi problemi** koji utječu na bračni odnos. Treba se priviknuti i prilagoditi novim životnim okolnostima, uskladiti se međusobno u paru i prema drugima s kojima se živi. Neminovno se doživljavaju **prva razočaranja**.

Ukoliko se nije poradilo na dobroj i kvalitetnoj **komunikaciji**, dolazi do **sukoba, konflikata i svađa**. Iskustvo pokazuje da se većina parova ne rastavlja zbog toga što se mrze već zbog toga što ne komuniciraju ili im je komunikacija jako loša te ne znaju "normalno" riješiti i najmanji problem.

Temeljna pretpostavka za dobar i skladan život u braku (bez obzira živi li se samostalno ili npr. s jednim od roditelja) jest da su **žena mužu**, i obrnuto, **muž ženi na prvome mjestu**. Nitko i ništa ne može zauzeti to prvo mjesto i biti važniji.

Odnos prema **novcu i materijalnim stvarima** je područje na kojem često dolazi do problema ukoliko sve od početka nije utemeljeno na zlatnom pravilu: od časa vjenčanja **sve mora biti zajedničko!**

Da bi svakodnevni život dobro funkcionirao potrebno je da suprug i supruge **dogovorno i solidarno rješavaju praktične stvari**: briga o kućanskim poslovima, briga o odgoju i školovanju djece... Važno je i smisljeno i zajednički provoditi slobodno vrijeme, osmisliti nedjelju, hraniti bračni i obiteljski život pozitivnim sadržajima...

Jedno od vrlo osjetljivih područja za bračni par (osobito mladi bračni par) jest **odnos prema roditeljima**. Za mnoge je to vrlo sklizak teren, pogotovo u slučaju kada žive u istom kućanstvu jer im materijalni i ekonomski uvjeti ne omogućuju da žive samostalno. Prema mišljenju stručnjaka, idealno bi bilo da mladi bračni par započne svoj bračni život samostalno, barem određeno vrijeme. Budući da kod mnogih to nije moguće, žive s jednim ili drugim roditeljima pod zajedničkim krovom. Ukoliko unaprijed ne postoji razgovor i kvalitetan dogovor o svim aspektima tog i takvog zajedničkog života, vrlo brzo dolazi do problema, nesuglasica, i nažalost do rastava.

Stoga si i mladi bračni parovi ali i roditelji moraju posvjestiti neke stvari ukoliko žele da život "više različitosti pod istim krovom" uspije.

U Svetom pismu stoji: **"Stoga će čovjek ostaviti oca i majku, da prione uza svoju ženu, i bit će njih dvoje jedno tijelo"** (Mk 10,7)

Ostaviti oca i majku, obitelj iz koje potječemo, nije nimalo lako. O tome svjedoče mnoge prolivene suze na vjenčanjima i svadbama. Kod mnogih mladih bračnih parova pojavljuju se strahovi: hoće li mi on/ona moći pružiti ono što ja trebam? Mogu li se pouzdati u njega/nju? Ti i takvi strahovi su naravno, posebno veliki kod onih koji su u svojoj obitelji doživljavali svađe, nasilje ili razvod. Stoga mnogi nemaju hrabrosti iskrcati se iz obiteljske lađe i ukrcati se u bračnu lađu. Ponekad još dugo ostaju s jednom nogom u onoj staroj, obiteljskoj lađi. Međutim, nova lađa ne može krenuti prije nego li se potpuno iskorači iz one stare. Samo onda kada sam **na unutarjem planu ostavio oca i majku**, mogu prionuti uz svoju ženu/muža i s njim/njom postati jedno.

I roditelji moraju shvatiti i prihvatiti: **Biti jedno tijelo - to je pridržano mužu i ženi, a ne roditeljima i djeci**. Djeca su samo gosti u njihovom životu. Stoga je važno da se roditelji dovoljno rano počnu vježbati u tome, **da dozvole djeci samostalnost**, da ih mogu "otпустiti".

Upravo na početku braka je posebno važna (ukoliko je ikako moguće) i prostorna distanca između roditelja i djece. Međutim, ako se i živi pod istim krovom, zbog materijalnih okolnosti, mladi bračni par mora imati svoju **samostalnost**. Ne radi se u prvom redu o odijeljenim stanovima, već o unutarjem stavu - **tko je kome važniji, na prvom mjestu**.

Ostaviti oca i majku znači također, **ne tražiti nesvjesno u svom partneru oca ili majku**. To se događa, npr. u slučaju kada je mlada žena imala oca koji ju je (pretjerano) mazio pa sada očekuje od svog muža da je na isti način tretira. Ili kada mladi muž očekuje od svoje žene da bude isto tako savršena u kućanskim poslovima kao što je to bila njegova majka.

Ostaviti oca i majku **ne znači ostaviti ih na cjedilu**. Moramo ih poštivati (4. Božja zapovijed i dalje vrijedi), voljeti, pomagati im, biti im zahvalni, ali si i stalno posvješćivati kako smo mi sada jedan novi par, svijet za sebe, jedno drugome najvažniji i najpotrebniji.

U svojoj knjizi "Sreća i nesreća u dvoje", dr. Pavao Brajša citira jednu ženu koja mu je napisala: "Moj muž je veoma vezan uz svoju majku. On ne želi shvatiti da se moji i stavovi njegove majke moraju razlikovati, jer meni je samo 26 a njoj 64 godina".

"Mamini sinovi i tatine kćeri su termini koje često čujemo. To su supruzi i supruge koji nisu uspješno obavili proces odvajanja od vlastitih roditelja i prijelaza u status "odrasle djece" vlastitih roditelja. **Ostali su vezani uz njih na "dječji", a ne na "odrasli" način.** Oni i dalje bez njih ne mogu - i dalje ih svakodnevno trebaju. Nije im dovoljan dogovor s bračnim partnerom, nego u njega uvlače i svog roditelja.

Žive zapravo "u troje" a ne u "dvoje". To bitno smeta razvoju kvalitetnog bračnog odnosa. Žena ništa ne može dogovoriti s mužem bez uplitanja svekrve, a muž sa ženom bez uključivanja punice. I jedan i drugi postaju nezadovoljni, jer se ne osjećaju slobodno i samostalno. Brak im se pretvara u arenu, u kojoj se bore za prevlast njihovi roditelji.

U iskrenoj želji da pomognu djeci u njihovom braku mnogi roditelji, a da toga nisu svjesni, svojim "pomaganjem" sistematski razaraju upravo taj brak. Rijetko razmišljamo koliko smo sami krivi, kada nam brakovi naše djece tako nesretno završavaju lošim razvodom, u kojem najviše stradavaju djeca. Skloni smo za to optuživati sve i sva, ali gotovo nikada ne pomislimo koliko smo sami pridonijeli svojim uplitanjima u njihov brak. Jedino je rješenje stvaranje kvalitetnih i jasnih granica između roditelja i oženjene, odnosno, udate djece. To moraju **"dozvoliti"** roditelji, a **"htjeti"** djeca. Oni moraju postati odrasli partneri, "kolege" i "prijatelji" na bračnoj i roditeljskoj razini. Moraju se stvarno **pomagati i savjetovati**, ali **ne manipulirati i odmagati**. Njihov odnos ne smije ostati na razini roditelja koji odlučuju i djece koja slušaju, već roditelja i djece, koji sada odraslo i odgovorno jedni druge pomažu i savjetuju".

PITANJA KOJA SI MORA POSTAVITI SVATKO PRIJE ULASKA U BRAK:

- 1. Kakvo mišljenje imam o svojim/tvojim roditeljima?**
  - 2. Jesmo li ih "napustili", tj. jesmo li jedno drugome važniji od njih?**
  - 3. Razgovaramo li prvo nas dvoje pa onda tražimo savjet roditelja, ili?**
  - 4. Koje su poteškoće u odnosu s našim roditeljima?**
  - 5. Što činimo ili ćemo činiti da s njima imamo dobar odnos?**
-

NEKOLIKO KORISNIH SAVJETA ZA SKLADAN ŽIVOT U BRAKU

- Imajte razumijevanja za poslove svog supružnika, tako da vam se može povjeriti i pitati za savjet
- U interesu mira nastojte prvi zaboraviti na svađe i izgladiti ih bez predbacivanja i kopanja starih grijeha
- Nastojte (bez obzira tko i kada kuha) koliko je moguće, mijenjati jelovnik, tako da onaj drugi nikada ne zna što ga čeka za objed. I ne kuhajte (iz možebitne osvete ili revanšizma) ono što druga strana ne voli
- U pogledu svog odijevanja i dotjerivanja vodite računa i o ukusu i očekivanjima svoga supružnika - da njemu/njoj lijepo izgledate i budete privlačni
- Potrudite se svog supružnika prigodice razveseliti neočekivanom pažnjom i nepredvidljivom nježnošću
- Pred drugima govorite samo u prilog svog supružnika i nemojte se pred drugima kritizirati
- Barem polovicu svoga vremena morate posvetiti svom supružniku
- Nastojte se približiti duši svog supružnika i zavoljeti ono što ona/on voli
- Zahvalite jedno drugom za male usluge koje si činite uzajamno: kada netko skuha dobar ručak, opere rublje, uredi stan, lijepo se obuče...
- Uvijek se ponašajte tako da se supružnik osjeća sigurnim/sigurnom, da onom drugom ništa nije važnije od nje/njega i onoga što pogoduje vašem obiteljskom životu - važnija/i od rodbine, posla, prijatelja, sporta ...

Glede svih mogućih pitanja slobodno se obratite **Obiteljskom centru** ili se informirajte na web stranici: www.obitelj.biskupija-varazdinska.hr

Varaždinska biskupija - Obiteljski centar - Trg bana Jelačića 8 - 42000 Varaždin
Tel. 042/201-116; fax. 042/201-117; e-mail: obitelj@biskupija-varazdinska.hr

